

Schmücke, Duitsland - langlaufreis 111020-111023

met: VASA Sport

Voortraject

Al langer geleden was de planning van Anja om met VASA naar de hal in Oberhof te gaan om te trainen voor het langlaufen. De week ervoor gaf zij aan graag te zien dat ik meeding. In eerste instantie stond ik daar niet zo voor open, maar na een mogelijkheid voor een sollicitatiegesprek kwam ik daar meer open voor te staan. Het wachten was op het moment dat bekend zou zijn of ik nog diezelfde week op gesprek moest komen, maar het “toeval” wilde dat dit op 24 oktober pas gepland werd en zo werd de kier verder opgezet en besloot ik om mee te gaan, echter om te MTB-en. Het werd allemaal nog fantastisch geregeld, zodat we beiden met veel zin op pad konden gaan.

Schmücke

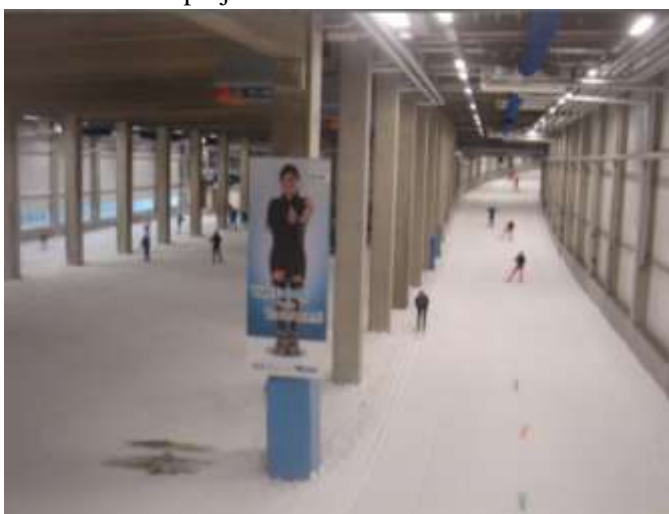
's Moeke dacht echt dat de naam zonder Umlaut geschreven werd, maar het was toch echt Schmücke. 's Morgens na de ochtendspits op pad, afslag Nieuwerbrug en jawel hoor, voor het eerst TOL moeten betalen om de N-weg op te kunnen naar Woerden (€0,50). Historisch of echte waanzin, maar alla. Deze move was nodig om Henk op te halen opdat we gedrieën naar het Oostduitse land reden.

Tegen 15:30 uur arriveerden we na een voorspoedige reis op het plek van bestemming en werden daar door de al aanwezige SLT-ers begroet en op koffie onthaald (Herman, Astrid, Wim en Cor). Het bleek geen dorpje te zijn, slechts een kruispunt met een hotel/restaurant en een bierhuis, waar wij dus verbleven. Daarna de kamer (één van de weinige nog niet gerestaureerde) inruimen, al was er al wel een hok voor douche en toilet ingeruimd.

Voor Anja en consorten de tijd om vanaf 17:00 uur, voor sommigen zelfs de eerste, ervaringen op te doen met overdekte en onnatuurlijke sneeuwomstandigheden in de langlaufhal. Ook de nieuwe manier van prepareren werd geïntroduceerd, dubbelzijdig plakband i.p.v. wachsen (de Duitse terminologie werd in een Duitse hal dus genadeloos aan de kant geschoven).

Ik heb me van de reis hersteld door op mijn gemakje naar de sportieve club te kijken. Na de 2 uren training zijn we naar het hotel gegaan, waar we ons aan een uitstekende schnitsel tegoed hebben gedaan. Na de koffie op tijd naar bed.

MTB-en 111021

Terwijl de groep zich de volgende dag gereed maakte om weer de hal in te gaan was ik al in voorbereiding voor een 'eenzame' dag op de mountainbike. Het plan was om de Rennsteig af te gaan en te zien hoe het MTB-en hier was. Wel een dagvullend programma, want de trainingen van de langlaufers waren verspreid over de dag en de laatste sessie was van 17:00-19:00 uur gepland en zouden we pas om 20:30 uur aan tafel zouden gaan.

aanduiding Rennsteig

Na het ontbijt hadden Anja en ik al even kort gewandeld om de eerste indrukken van de omgeving te krijgen. Het begin van de Rennsteig waren we op gelopen en betekende al meteen een waar MTB-waardig pad te zijn, omhoog en bezaaid met stenen. Mijn eerste trappen waren dan ook ingegeven door voorzichtigheid, wat ook direct ter zijde kon worden geschoven om niet iedere keer te moeten afstappen, de MTB-vaardigheid werd dus meteen op de proef gesteld.

Het bleek de aanloop naar een breed pad dat kilometers lang door het bosgebied richting Oberhof leidde. Na een stuk door het dorp en langs de hal en biatlonparcours gekomen te zijn leidde het pad verder het bos in. Hier heb ik ook de bewoonde wereld achtergelaten, er waren nauwelijks meer fietsers of wandelaars te bekennen.

bewegwijzering

Stilte alom, alleen het getjilp van mijn ketting (alsof er steeds vogeltjes met me mee vlogen). Na een geheel open vlakte - de Wiedenfuhlwiese op ca. 25 km - welke wat meer op hoogte lag en er ook geen telefonisch bereik meer was (Thomas had contact gezocht en ik kon hem niet bereiken), reed ik van de kaart af en was het ook meteen een overgang van dennenbos naar loofbos.

Hier heb ik naar uitgekeken, want juist in de herfst zijn de kleuren op zijn mooist en daarvoor ben ik eigenlijk hiernaar toe gekomen.

Op 32,5 km wel contact gekregen met Thomas, wat foto's gemaakt van boomstammen met paddenstoelen ben ik omgekeerd.

Om niet weer dezelfde weg terug te nemen ben ik van de Rennsteig afgeweken en heb op de bonnefooi de richting terug genomen. Langs een prachtig stuwmeer hard naar beneden over een verharde weg en vervolgens weer in het bos omhoog. Hierin was ook een stuk 'singletrack', een oud pad waarlangs o.a. Martin Luther ook gegaan was en een eeuwenoude steen (1860) nog getuige was van de routeaanduiding destijds.

Na een tijdje kwam ik weer op Oberhof aan en wel aan de achterzijde van de biatlonbaan. Rechtsom zou de normale route zijn geweest, maar onderzoekend als ik “buiten” vaak ben nam ik de route linksom. Deze bleek achteraf weer naar het noorden te zijn afgebogen en was een geweldige afdalingservaring, die uitmondde bij een volgend meer. Prachtig, zeker na de zeer steile klimpartij daarop volgend en het uitzicht van bovenaf. Het werd al later op de dag en ik moest me haasten om voor het donker binnen te komen. De krachten namen ook al behoorlijk af en het volgende stuk naar wederom Oberhof was niet het leukste gedeelte (langs de grotere weg, want het pad erlangs kon ik even niet meer mentaal trekken). Halverwege Oberhof bepaald waar ik van de weg afkon en weer binnendoor naar Schmücke kon komen. Dit bleek nog een omweg met zich mee te brengen, maar wel weer door een schitterend en weer dalend bosgebied. In Gehlberg aangekomen werd de weg bekend en besloot ik de weg gewoon omhoog te nemen (12%). Dit was al zwaar genoeg en rond 18:30 uur bereikte ik in de schemer het hotel.

Uiteindelijk een geweldige tocht van zo'n 103 km met een snelheid van 16,4 km/h en 2317 hoogtemeters.

MTB-en 111022

Door de zware benen van de tocht dacht ik deze dag rustig aan te beginnen en ergens in de middag wat te gaan fietsen. Anja en de VASA-groep zou vanaf 11:00 uur een videotraining krijgen en later op de dag weer de hal in gaan. 's Morgens hebben ze eerst een circuittraining gehad en in die tijd heb ik in het zonnetje voor het hotel de fiets van een dikke laag modder ontdaan en naar hun training gekeken. Inmiddels was ik weer in de stemming gekomen om de omgeving verder te verkennen en had ik ook geen zin om op gezelschap te gaan wachten. Dus omkleden en de MTB op.

struiken - wat aangaf dat er in lange tijd geen andere mensen geweest moesten zijn - en het steile klimmen in het bos recht omhoog, evenals langs de skispringbaan van Schmiedefeld. Kortom zwaar, zeker na gisteren en met het idee om nu niet te laat thuis te komen (Anja zou rond 17:30 uur weer terug zijn) ben ik na een korte pauze bij een glashandelaar

op de schreden teruggekeerd naar het hotel.

Weer van een zonnige dag genoten in een prachtige omgeving en weer in afgelegen en verlaten delen van het Thüringerwald.

Het idee om de andere kant op te gaan en meer het zuidwestelijke deel onder Schmücke te onderzoeken bleek achteraf toch niet gelukt te zijn. Wat mee zuidelijk en weer de kaart af voorbij Schmiedefeld bleek ik uit te komen, wel weer door een prachtig gebied met een fantastische afdaling langs de bergrug.

Weer wel het nodige meegemaakt: door karrensporen en regen bijna onbegaanbare paden - het bijna blijven steken in de modder en slechts door veel druk op de benen en behoorlijk wat stuurmanskunsten op de fiets kunnen blijven - door plassen met een ijslaagje erop, verder over onbegaanbare paden met omgevallen bomen en

Wel een afsluiting met een biertje in de tienhoekige "Bierruimte" voor het hotel.

Zo'n 54 km met een gemiddelde van 13,5 km/h en 1386 hoogtemeters gerealiseerd.

Huiswaarts

ochtend vanuit het raam

De laatste dag alweer, waarbij om 12:00 uur pas de hal werd vrijgegeven voor niet-topsporters. Weer eerst de fiets onder handen genomen, wat minder modder dan de dag ervoor. Verder inpakken en daarna nog een laatste wandeling naar de Schneekopf met Anja (zoals gebruikelijk over de paden heen en dwars door het bos terug afdalen), de wagen laden en op naar Oberhof.

Nadat ik Anja en Henk had afgezet ben ik de binnenstad ingereeden, heb op een veld bij het zwembad de auto geparkeerd en heb de benenwagen verder genomen om wat indrukken op te doen. Bij de “twintoren” hotels in de tuin gewandeld, verder door het dorpje de vele hotels/appartementen en winkeltjes bekeken en de grote superstore winkelsportwinkel in geweest. Naderhand langs de stalletjes met broodjes Thüringer Würst gelopen en deze toch laten liggen, de wagen weer opgezocht en met een boek in de wei gaan liggen bijkomen.

Om 14:30 uur terug naar de hal, waar langzamerhand de groep sporters één voor één naar buiten kwamen en de terugreis naar Nederland kon aanvangen. Om 15:40 uur kwamen ook Anja en Henk naar buiten, zodat we zelf ook op weg konden. Na een gestage reis waren we om 21:10 thuis, waar Thomas ons op een geweldige maaltijd onthaalde. Kortom een lang weekend dat aanvoelde als een week vakantie.

MTB-routes:

